

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра фінансів

Допущено до захисту
Завідувач кафедри
д. е. н., професор Волохова І. С.

(підпис)
«_____» _____ 2019р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня магістра
зі спеціальності: 072 «Фінанси, банківська справа та страхування»
за магістерською програмою професійного спрямування
«Державні та муніципальні фінанси»
на тему:
«ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ»

Виконавець:
студент 2 курсу, 2 групи ЦЗФН та ЦВФН
Хроменков Євген Валерійович

(підпис)

Науковий керівник:
к. е. н., доцент
Хомутенко Алла Віталіївна

(підпис)

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	8
1.1. Сутність фінансової політики забезпечення інноваційного розвитку економіки.....	8
1.2. Завдання та цілі фінансової політики держави в контексті стабільного інноваційного розвитку	19
1.3. Принципи та механізм формування фінансової політики інноваційного розвитку	32
РОЗДІЛ 2. ОЦІНЮВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.....	41
2.1. Аналіз сучасного стану механізму фінансового забезпечення інноваційного розвитку України.....	41
2.2. Оцінка та обґрунтування тенденції використання джерел фінансування інноваційної сфери	61
2.3. Економіко-математична модель впливу інноваційної інфраструктури на створення умов для фінансування та комерціалізації науково-технічних розробок	79
РОЗДІЛ 3. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ	90
3.1. Зарубіжний досвід фінансової політики забезпечення інноваційного розвитку економіки	90
3.2. Проблемні питання реалізації фінансової політики в сфері забезпечення інноваційного розвитку України	103

3.3. Концептуальні напрями вдосконалення фінансової політики в сфері забезпечення інноваційного розвитку України.....	111
ВИСНОВКИ	124
Список використаної літератури	131
Додатки	140

ВСТУП

Актуальність теми.

В сучасних умовах, які відрізняються прискоренням економічного життя, ускладненням ринкового середовища і зростанням невизначеності, в рамках національних систем управління інноваційною сферою істотно зростає необхідність ефективного фінансового забезпечення заходів інноваційної політики і результатів діяльності державних інститутів розвитку, що її здійснюють. Водночас складається об'єктивна необхідність регулярного внесення уточнень і коректив в інноваційну політику, що надає процесу її вдосконалення, по суті, безперервний характер. Управління інноваційною сферою стає все більш комплексним і диверсифікованим, і відбувається в тому числі за рахунок переходу держав до активного стимулювання не тільки технологічних, а й організаційно-управлінських інновацій, їх дедалі глибшого залучення до процесу формування систем передачі і поширення знань, неухильного розширення застосовуваного ними інструментарію інноваційної політики. Важливим елементом національної інноваційної системи є система фінансування інновацій, що характеризується сукупністю інститутів, інструментів та механізмів залучення інвестицій в інноваційну сферу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема фінансового забезпечення інноваційної політики перебуває в полі зору вчених, її різні аспекти досліджувалися у працях таких українських науковців, як Т. Є. Анкудович, О. П. Близнюк, О. Д. Василик, І. С. Волохова, А. І. Горенко, Л. А. Зверук, П. Г. Іжевський, С. О. Левицька, О. Г. Малій, В. І. Оспіщева, В. В. Папп, Л. О. Птащенко, Л. Г. Соляник, М. В. Тарасюк, В. М. Федосов, А. В. Хомутенко, П. І. Юхименко та ін. Серед зарубіжних учених необхідно відзначити наукові праці Л. Ерхарда, Й. Парк, Б. Санто, Й. Шумпетера та інших.

Сучасна фінансова політика України у сфері забезпечення інноваційного розвитку не повною мірою реалізує взаємозалежності процесів його фінансового забезпечення, оскільки в країні не функціонує адекватний механізм ринкової конкуренції, що заохочував би підприємців фінансувати інноваційні процеси. У вітчизняних наукових джерелах бракує робіт з викладенням системного уявлення про модернізацію економіки на основі технологічного інноваційного оновлення, а також обґрунтуванням принципів формування фінансово-інноваційної політики і механізмів її реалізації.

Метою дослідження є визначення основних засад формування та реалізації збалансованої фінансової політики щодо забезпечення розвитку національної інноваційної системи, спрямованої на підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Досягнення зазначеної мети обумовило необхідність вирішення в роботі таких завдань:

- розкрити сутність фінансової політики забезпечення інноваційного розвитку;
- з'ясувати цілі та механізм формування фінансової політики інноваційного розвитку;
- оцінити фінансову політику в сфері забезпечення інноваційного розвитку України;
- проаналізувати сучасний стан механізму фінансового забезпечення інноваційного розвитку;
- дослідити зарубіжний досвід фінансової політики забезпечення інноваційного розвитку економіки;
- обґрунтувати концептуальні напрями вдосконалення фінансової політики у сфері забезпечення інноваційного розвитку України.

Об'єктом дослідження є функціонування та розвиток фінансової системи, яка б забезпечувала інноваційний розвиток економіки.

Предметом дослідження є теоретичне обґрунтування фінансової політики, направленої на забезпечення інноваційного розвитку України.

Методи дослідження. В науковому дослідженні використовується діалектичний метод наукового дослідження: 1) загальноекономічний метод сходження від абстрактного до конкретного дозволяє сформулювати теоретичні та методичні засади фінансового забезпечення інвестиційного розвитку в умовах глобалізації (пп.1.1–1.3); 2) метод аналізу та синтезу, системно-структурного аналізу надає можливість з'ясувати та дослідити фінансові форми забезпечення інноваційно-інвестиційної політики (пп. 2.1–2.2); 3) метод порівняльного аналізу та узагальнення дозволяє оцінити економічну ефективність фінансового забезпечення інноваційно-інвестиційної політики та обґрунтувати елементи фінансового механізму стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств (пп. 2.2–2.3); 4) структурно-функціональний метод та моделювання надає можливість виділити основні напрямки оптимізації фінансового забезпечення інноваційно-інвестиційної політики держави (пп. 2.3, 3.1–3.3).

Інформаційну базу дослідження складають закони України, укази Президента України, нормативні акти Кабінету Міністрів України — в аспекті інноваційної діяльності підприємств та їх фінансового забезпечення, офіційні дані Державної служби статистики України, Міністерства фінансів України, Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва, Державного департаменту з питань адаптації законодавства Міністерства юстиції України, аналітичні огляди Європейського статистичного агентства, монографічні дослідження.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в обґрунтуванні теоретичних засад фінансової політики забезпечення інноваційного розвитку економіки та напрямів удосконалення фінансової політики у сфері стимулювання інноваційного розвитку України.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості використання результатів кваліфікаційної роботи органами державного управління при формуванні ефективної фінансової політики забезпечення інноваційного розвитку України.

Структура й обсяг кваліфікаційної роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновку, списку використаної літератури та додатків; викладена на 168 машинописних сторінках, містить 18 таблиць, 11 рисунків, 3 додатки. Список використаної літератури містить 79 найменувань.

ВИСНОВКИ

Проведений аналіз дає змогу констатувати фінансову недостатність наявних і дефіцит потенційних джерел фінансових ресурсів для забезпечення здійснення інноваційної діяльності і реалізації інноваційних проектів в Україні. Сьогодні в Україні актуальною залишається проблема підвищення уваги держави та суспільства в цілому до рівня інноваційної діяльності, формування інноваційної культури нації, створення умов для розвитку державно-приватного партнерства, а також вибору оптимальних форм і джерел фінансування інновацій та розвитку інноваційної діяльності в умовах євроінтеграційного вектора економічного розвитку.

Сучасна ситуація у вітчизняній економіці характеризується відсутністю повного, вичерпного розуміння суспільством необхідності структурних реформ в економіці, пов'язаних з переходом на інноваційну модель розвитку, яка стримується за об'єктивних та суб'єктивних причин на різних рівнях управління, відмічається пасивністю щодо популяризації й активної позиції влади, підприємців і споживачів. Здійснений аналіз дозволяє зробити такі висновки.

1. Фінансова політика забезпечення інноваційного розвитку віддзеркалює фінансові відносини між державою та підприємцями, підприємствами, фірмами, корпораціями з приводу формування фінансових ресурсів держави та їх розподілу, раціонального використання для забезпечення інноваційного розвитку економіки.

2. Головною метою фінансової політики повинно стати створення інституціональних й економічних умов та нових організаційних структур для здійснення інноваційної діяльності підприємств, формування інформаційної системи в напрямку інноваційної та маркетингової діяльності для досягнення економічного зростання.

3. На сучасному етапі розвитку економіки України для фінансування інноваційної діяльності характерним є таке:

— протягом всього періоду існування незалежної України, з боку держави, спостерігалось постійне зменшення фінансування інноваційної діяльності. Частка інноваційної діяльності та інноваційних підприємств, а також інноваційної продукції у загальній структурі, залишається стабільно низькою, що обмежує можливості вітчизняної економіки стати конкурентоспроможною;

— основним джерелом фінансування інноваційної діяльності, протягом всього досліджуваного періоду, були і залишаються, власні кошти підприємств. Державна частка у фінансуванні інноваційної діяльності, за останнє десятиріччя не перевищило 3%;

— протягом всього досліджуваного періоду, в різні проміжки часу, то зростали, то навпаки, скорочувались обсяги іноземних інвестицій у інноваційну сферу. Такі коливання можуть бути пов'язані з досить великими ризиками вітчизняної економіки та негативними тенденціями у світовій економіці, зумовленими світовою фінансовою кризою;

— у структурі витрат на інноваційну діяльність, провідне місце посідає придбання нового обладнання, машин та устаткування, тоді як на придбання технологій, в останні роки припадало не більше 4%. Це свідчить про орієнтованість переважної більшості підприємств, що впроваджують інновації, на досягнення короткострокових цілей.

4. Слід зазначити, що держава повинна створити всі необхідні умови по залученню підприємств у сферу НДДКР. В умовах підвищення державних видатків на НДДКР пропорційно повинна збільшуватися частка інноваційно активних підприємств, які також здійснюють фінансування витрат на НДДКР, тим самим забезпечуючи збереження структури фінансування даної сфери на користь останніх.

5. Розв'язати завдання активації фінансового забезпечення ПД ринок самотужки неспроможний. Держава відіграє вагомий роль у фінансуванні ПД.

Завданням держави є формування вертикальних інноваційно-орієнтованих ланцюжків доданої вартості у формі ДПП. Мова йде про переорієнтацію з внутрішньої і міжкорпоративної конкуренції на внутрішньому ринку до забезпечення конкурентоспроможності на світовому ринку, для чого держава має проводити політику залучення малого і середнього бізнесу до участі в інноваційних проектах, інтеграції та кооперації в різних формах ДПП. Отже, у сфері інтересів держави лежить стимулювання інвестиційної діяльності шляхом створення ДПП у пріоритетних для економічного розвитку сферах.

6. Необхідно підвищувати рівень комерціалізації результатів наукових досліджень, розвивати інноваційну інфраструктуру (технопарки, венчурні фонди, бізнес-інкубатори), формувати фонди інноваційного призначення та налагоджувати зв'язки науки та виробництва.

За прикладом високорозвинених країн варто створити Український центр технологій, який би допомагав середньому та малому бізнесу налагоджувати ділову кооперацію, надавав би допомогу у придбанні технологій, захисті прав інтелектуальної власності, фінансував би фундаментальні розробки.

7. Для переходу економіки України на інноваційний шлях розвитку необхідно реформування механізм його фінансового забезпечення. Цей механізм повинен ґрунтуватися на мотиваційних стимулах та моделі забезпечення суб'єктів інноваційної діяльності всіма необхідними ресурсами для впровадження інновацій. До самого інноваційного процесу повинні залучатися якомога більше економічних суб'єктів, які мають вільні виробничі потужності, інформаційні ресурси, матеріалі та не матеріалі активи. Така модель сприятиме розвитку стратегічно важливих структурних елементів НІС України, таких як інноваційні кластери, технологічні парки, інноваційні підприємства, науково-дослідні інститути та лабораторії.

8. З використанням бюджетно-податкових й гарантійно-компенсаційних важелів фінансового регулювання інноваційної діяльності необхідно змінити підходи до надання бюджетних коштів на виконання науково-дослідних робіт,

створивши відповідне інституційне забезпечення (спеціальний фонд) та повну персональну відповідальність за відбір й фінансування національних інноваційних проєктів, фундаментальних досліджень.

Важливою складовою процесу стимулювання інноваційної діяльності підприємств повинен стати комплекс стимулюючих заходів податкового характеру на основі використання амортизаційних, цінових, податкових та грошово-кредитних важелів.

Множинності джерел фінансування можна досягти шляхом забезпечення повноцінного функціонування фінансового ринку та створення спеціалізованих фінансових інститутів, залучення до фінансування інноваційної діяльності досить нетипових для цієї сфери інвесторів, таких, як страхові компанії, недержавні пенсійні фонди тощо, що наблизить розпорядників фінансових ресурсів та інноваційні підприємства один до одного.

9. Незважаючи на високий рівень науки, відомі наукові школи, високу питому вагу фахівців із вищою освітою в національній економіці, що формують потужний інноваційний потенціал, можна стверджувати, що, особливо станом на сьогодні, в Україні характерна інноваційна криза.

Для ранніх етапів розвитку інноваційних підприємств найбільш результативні такі форми фінансування: гранти, державні субсидії в конкретне підприємство, власні кошти інноваційного підприємства та залучення зовнішнього капіталу. Типовими джерелами зовнішнього фінансування дольової участі є бізнес-інкубатори, стартап-центри і фонди венчурного капіталу. Однак, використання різних джерел фінансування забезпечить підприємству змогу швидко адаптуватися до ринкових умов та зменшить ризики.

10. Ключовим фактором інноваційного розвитку є його належне фінансове забезпечення. В Україні є незадіяні значні фінансові ресурси, які варто спрямувати на розвиток сфери інновацій, а це, у першу чергу, внутрішні фінансові ресурси населення. Для цього потрібно здійснювати виважену держа-

вну інноваційну політику. Стабілізація політичної ситуації, створення сприятливого інвестиційно-інноваційного клімату, усунення суперечностей та удосконалення законодавчої бази в сфері інновацій сприятимуть залученню інвесторів. А врахування зарубіжного досвіду розвинутих країн світу та участь у міжнародному співробітництві в інноваційній сфері дасть можливість підвищити конкурентоспроможність національної економіки.

11. Вирішення наявних проблем вимагає комплексного підходу, в якому слід передбачити:

— по-перше, заходи стимулюючого характеру для інноваційно орієнтованих підприємств, що забезпечить формування попиту на фінансові ресурси з їх боку;

— по-друге, розвиток механізмів фондового ринку для насичення економіки корпоративними цінними паперами, в які можуть бути інвестовані активи небанківських фінансових інституцій;

— по-третє, у банківському секторі — стимулювання інноваційного банківського кредитування з одночасним створенням державного банку розвитку, потенціал якого за закордонними аналогами повинен бути спрямований на першочергове фінансування інноваційних проектів, які мають надзвичайно велике значення для української економіки.

12. Відзначимо, що український ринок венчурного капіталу у найближчі кілька років покаже стрімке зростання. Це пов'язано з низкою причин: 1) зростаюча популярність стартап-індустрії, зокрема в ІТ-секторі в Україні; 2) усвідомлення необхідності зміни парадигми економічного розвитку країни у бік переходу на нові технологічні уклади; 3) економічна нестабільність, зростання рівня безробіття і, як наслідок, активізація приватного підприємництва; 4) розвиток елементів венчурної екосистеми; 5) активація участі українських стартапів у міжнародних спеціалізованих заходах, а також їх активне проведення в Україні.

На основі цього поступово збільшується увага влади до венчурного бізнесу. Сьогодні вже напрацьовано та прийнято низку законодавчих та нормативних актів, спрямованих на врегулювання інноваційної сфери, поліпшення інвестиційного клімату в державі. Створення належних умов для діяльності інвестиційних фондів дадуть Україні змогу мати ефективний механізм для розвитку ринку цінних паперів, які відіграють значну роль у міжгалузевому перерозподілі капіталу, підвищать стабільність фондового ринку та стимулюватимуть внутрішнє і зовнішнє інвестування.

13. Під час дослідження системи фінансового регулювання інноваційного розвитку національної економіки з'ясувалось, що проголошені урядом напрямки «інноваційного прориву» Україні залишились не реалізованими через неефективність фінансової підтримки інноваційної діяльності науково-технічної сфери та бізнес структур. Для вирішення цієї проблеми необхідно створити базову інституційну модель національної економіки, яка б жорстко спрямовувала і орієнтувала фінансовий механізм стимулювання інноваційної активності в рамках всієї системи економічних відносин. Ця базова інституційна модель формує механізм акумулювання та перерозподілу фінансових потоків, стимулює або обмежує мотивацію інноваційної активності суб'єктів господарювання в різних галузях і територіях національної економіки.

14. Фінансове забезпечення розвитку інноваційної сфери повинно стати пріоритетним завданням інноваційної політики, що має ґрунтуватися на системі стратегічних пріоритетів інноваційного розвитку зі скороченням їхньої кількості до 5 та збереженням тих, в яких Україна має суттєвий науковий здобуток і перспективи.

З урахуванням особливостей української економіки та завдань, окреслених програмними документами, на даний час доцільно орієнтуватися на досвід країн з мезо-корпоративною системою фінансового забезпечення інноваційного розвитку. Держава в цих умовах має взяти на себе:

- забезпечення політичної та економічної стабільності;

- фінансування базисних інновацій виробничого сектора;
- забезпечення інновацій в неринковому секторі;
- детінізація економіки для залучення іноземних інвестицій;
- створення сприятливого інноваційного клімату;
- сприяння розвитку венчурного фінансування малого та середнього інноваційного бізнесу;
- підтримку експорту національної наукомісткої продукції.

Такі заходи сприятимуть стимулюванню вкладання інвестицій у наукові установи, технологічні парки та інші науково орієнтовані галузі також від інших недержавних джерел. Застосування інновацій надасть змогу підприємствам зміцнити конкурентні переваги як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. А державі — зміцниш свої позиції порівняно з економіками розвинених держав.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Bloomberg Innovation Index 2015 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.bloomberg.com/graphics/2015-innovative-countries/>
2. The Global Competitiveness Index 2008–2009 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalCompetitivenessReport_2008-09.pdf
3. The Global Competitiveness Index 2013–2014 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/WEF_GlobalCompetitivenessReport_2013-14.pdf
4. The Global Competitiveness Index 2016–2017 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/GCR2016-2017/05FullReport/TheGlobalCompetitivenessReport2016-2017_FINAL.pdf
5. The Global Competitiveness Index 2017–2018 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www3.weforum.org/docs/GCR2017-2018/05FullReport/TheGlobalCompetitivenessReport2017%E2%80%932018.pdf>
6. The Global Competitiveness Report 2018 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report-2018>
7. Global Innovation Index [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.wipo.int/publications/en/search.jsp?lang=EN&q=Global+Innovation+Index>
8. How Much Your Country Spends on Research & Development [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://howmuch.net/articles/research-development-spending-by-country>
9. Human Development Reports [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://hdr.undp.org/en/global-reports>

10. Park Y. A Taxonomy of National Systems of Innovation: R&D Structure of OECD Economies / Y. Park // Science and Public Policy. — 1999. — Vol. 26 (August). — P. 241–246.
11. Research and development expenditure as a share of GDP (%) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://knoema.com/search?query=R%26D>
12. Science, technology and innovation [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://data.uis.unesco.org/Index.aspx?DataSetCode=SCN_DS&lang=en#
13. Аналітична довідка Міністерства освіти та науки України «Стан розвитку науки і техніки, результати наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності, трансферу технологій за 2015 рік» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://mon.gov.ua>
14. Анкудович Т. Є. Фінансово-податкові інструменти в забезпеченні пріоритетів інноваційного розвитку реального сектору економіки України / Т. Є. Анкудович, І. Г. Анкудович // Вісник Черкаського університету. Серія : Економічні науки. — 2016. — №3. — С. 10–16.
15. Апарова О. В. Позичкові джерела фінансування інновацій / О. В. Апарова // Економіка. Менеджмент. Бізнес. — 2015. — №4. — С. 56–63.
16. Белінська Я. В. Державна політика фінансового забезпечення інвестиційно-інноваційної діяльності на засадах державно-приватного партнерства в Україні / Я. В. Белінська, Т. А. Калита // Причорноморські економічні студії. — 2018. — Вип. 29(2). — С. 63–70.
17. Боронос В. Г. Проблеми фінансового регулювання інноваційної діяльності в Україні / В. Г. Боронос, Л. О. Рибіна // Чернігівський науковий часопис. Серія 1: Економіка і управління. — 2016. — Вип. 1(7). — С. 108–114.
18. Василик О. Д. Державні фінанси України: Підручник / О. Д. Василик, К. В. Павлюк. — К.: НІОС, 2002. — 608 с.
19. Василик О. Д. Теорія фінансів: Підручник / О. Д. Василик. — К.: НІОС, 2000. — 416 с.

20. Волохов І. С. Місцеві фінанси України в умовах децентралізації: дисертація на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук: спеціальність 08.00.08 / І. С. Волохова. — Одеса, 2015. — 460 с.

21. Волохова І. С. Расходы органов местного самоуправления Украины в контексте финансовой децентрализации / И. С. Волохова // *Strategies and Technologies: International Scientific-Practical Conference Integration of Business Structures.* – Tbilisi, Georgia: Baltija Publishing, 2017. — Р. II. — Р. 154–159.

22. Волохова І. С. Вектори зростання надходжень до місцевих бюджетів України / І. С. Волохова // *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Міжнародні економічні відносини та світове господарство.* – 2019. — Вип. 23. — Ч. I — С. 39–42.

23. Волохова І. С. Оцінка ефективності використання коштів на придбання основних фондів бюджетними установами / І. С. Волохова // *Проблеми системного підходу в економіці : збірник наукових праць.* — Київ, 2019. — Вип. 1 (69). — Ч. 2. — С. 85-90.

24. Галюк І. Б. Інноваційні структури як прогресивна форма реалізації інтелектуального потенціалу людських ресурсів держави / І. Б. Галюк, М. Ю. Петрина, В. П. Петренко; Мін-во освіти і науки України, Івано-Франків. нац. техн. ун-т нафти і газу. — Івано-Франківськ: ІФНТУНГ, 2015. — 343 с.

25. Горенко А. І. Джерела фінансування інноваційної діяльності в Україні / А. І. Горенко // *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка.* — 2017. — Вип. 188. — С. 221–228.

26. Дерев'яно О. Г. Фінансово-кредитний механізм в системі стратегічного управління / О. Г. Дерев'яно // *Фінанси України.* — 1998. — №7. — С. 28–34.

27. Державна служба статистики. Статистична інформація [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

28. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 р. № 40-IV, зі змін. та доп.; поточна редакція від 05.12.2012, підстава —5460-VI [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15>

29. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 16.10.2012 р. № 5460-VI. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>

30. Зверук Л. А. Фінансові аспекти реалізації інноваційної політики України / Л. А. Зверук // Бізнес Інформ. — 2018. — №4. — С. 68–73.

31. Іжевський П. Г. Роль світової фінансової системи в глобальному інноваційно-технологічному розвитку / П. Г. Іжевський // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. — 2015. — №3(3). — С. 73–76.

32. Індустріальні парки в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>

33. Кирик О. А. Джерела фінансування інноваційної діяльності авіакомпаній / О. А. Кирик // Сталий розвиток економіки. — Хмельницький, 2015. — №- 1 (26). — С. 269–274.

34. Ковалюк О. М. Фінансовий механізм організації економіки України (проблеми теорії і практики): Монографія / О. М. Ковалюк. — Львів: Видавничий центр Львівського університету імені Івана Франка, 2002. — 396 с.

35. Козак Л. С. Основні фактори і перспективи інноваційного розвитку підприємств і трансферу технологій в Україні / Л. С. Козак, В. В. Червякова // Економіка та управління на транспорті. — 2016. — Вип. 2. — С. 177–187.

36. Левицька С. О. Джерела фінансування інноваційної діяльності в Україні / С. О. Левицька, М. Д. Полюхович // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал. — Острого: Видво НУ«ОА», березень 2017. — № 4(32). — С. 55–58.

37. Львовчкін С. В. Фінансовий механізм макроекономічного регулювання / С. В. Львовчкін // Фінанси України. — 2000. — №12. — С. 25–33.
38. Лютий І. О. Концептуальні засади та суперечності реалізації фінансової політики держави / І. О. Лютий // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка. — 2005. — Вип. 79. — С. 4–6.
39. Малій О. Г. Кредит як джерело фінансування агробізнесу / О. Г. Малій // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка: Економічні науки. — 2016. — Вип. 172. — С. 132–141.
40. Малій О. Г. Лізингове кредитування: стан та перспективи для аграрної сфери / О. Г. Малій // Облік і фінанси АПК. — 2006. — №7. — С. 94–103.
41. Малій О. Г. Фінансове забезпечення інноваційної діяльності в Україні / О. Г. Малій // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка. — 2018. — Вип. 193. — С. 247–256.
42. Матеріали офіційного сайту Національного банку України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>.
43. Наукова та інноваційна діяльність України: статистичний збірник [Електронний ресурс]. — Київ, 2018. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
44. Паладченко О. Ф. Потенціал стратегічних пріоритетних напрямів інноваційної діяльності в Україні та його реалізація / О. Ф. Паладченко // Науково-технічна інформація. — 2016. — №1. — С. 3–8.
45. Папп В. В. Джерела фінансового забезпечення інноваційної діяльності та механізми їх залучення / В. В. Папп, Н. В. Бошота // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка. — 2015. — Вип. 1(3). — С. 134–138.

46. Податковий кодекс України від 02.12. 2010 р. №2755-VI, поточна редакція від 01.07.2019, підстава — 2628-VIII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

47. Показники Світового банку [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTR.PP.CD?locations=UA>

48. Покропивний С. Ф. Інноваційний менеджмент у ринковій системі господарювання / С. Ф. Покропивний // Економіка України. — 2000. — №2. — С. 24.

49. Полянчич Т. М. Аналіз фінансового забезпечення інноваційного розвитку національної економіки / Т. М. Полянчич, Я. В. Пилип'юк // Економіка і регіон. — 2015. — № 5. — С. 104–108.

50. Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року (Розпорядження Кабінету міністрів України) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80>

51. Птащенко Л. О. Проблеми фінансового забезпечення інноваційної діяльності в Україні / Л. О. Птащенко, В. В. Сасько // Економіка і регіон. — 2014. — №6. — С. 67–74.

52. Пшик, Б. І. Теоретичні засади фінансового регулювання інноваційної діяльності в Україні / Б. І. Пшик // Науковий вісник НЛТУ України. — 2016. — Вип.26.6. — С. 61–67.

53. Рейтинг инновационных экономик – 2019: Южная Корея лидирует шесть лет [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://theworldonly.org/rejting-innovatsionnyh-ekonomik-2019/>

54. Рекрут С. В. Теоретичне обґрунтування фінансової політики у забезпеченні інноваційного розвитку економіки України / С. В. Рекрут // Економічний вісник університету. — 2013. — Вип. 20(1). — С. 167–172.

55. Савенко К. С. Джерела фінансування інновацій в Україні: аналітичний огляд існуючої ситуації / К. С. Савенко // Економіка розвитку. — 2014. — №2. — С. 5–9.
56. Санто Б. Инновация как средство экономического развития / Санто Б.; пер. с венг. / под ред. Б. В. Сазонова. — М.: Изд-во «Прогресс», 2000. — 325 с.
57. Семенген, І. Світові лідери у сфері інновацій [Електронний ресурс] / І. Семенген // Free Voice Information Analysis Cen-ter — Режим доступу: <http://iac.org.ua/svitovi-lideri-u-sferi-innovatsiy/>.
58. Смирнова І. І. Венчурний капітал як джерело фінансування інноваційного підприємництва в Україні / І. І. Смирнова, К. І. Сімаков // Економічний вісник Донбасу. — 2018. — №3. — С. 131–135.
59. Соляник Л. Г. Фінансові важелі інноваційного розвитку України / Л. Г. Соляник // Економічний вісник Національного гірничого університету. — 2018. — №1. — С. 117–129.
60. Стан інвестиційної діяльності в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.me.gov.ua>
61. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://kno.rada.gov.ua/uploads/documents/36382.pdf>
62. Тарасюк М. В. Сучасний стан реалізації інноваційної політики України та її фінансове забезпечення / М. В. Тарасюк, О. В. Малярчук // Економіка та держава. — 2017. — №1. — С. 19–24.
63. Тарасюк М. В. Фінансове забезпечення реалізації інноваційної політики / М. В. Тарасюк, О. В. Малярчук // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. — 2016. — №3(1). — С. 154–157.
64. України у цифрах 2018: статистичний збірник [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

65. Українська асоціація бізнес-ангелів [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://uangel.com.ua/#third>
66. Українська Асоціація Інвестиційного Бізнесу [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.uaib.com.ua/analituaib/publ_ici_quart.html.
67. Федішин І. Діагностика проблем фінансового забезпечення інноваційної діяльності в Україні [Електронний ресурс] / І. Федішин, Я. Пилип'юк // Соціально-економічні проблеми і держава. — 2014. — Вип. 2 (11). — С. 142–153. — Режим доступу: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2014/14fibdvu.pdf>.
68. Федулова Л. І. Стимулююча функція фінансового забезпечення наукових досліджень: уроки для України / Л. І. Федулова // Фінанси України. — 2010. — №7. — С. 22–34.
69. Федулова Л. Концептуальна модель інноваційної стратегії України / Л. Федулова // Економіка і прогнозування. — 2012. — №1 . — С. 87–100.
70. Фінанси: навч. посібник / [Оспіщев В. І., Лачкова, Л. І.; Близнюк, О. П.; Бубенко, І. В.]; за ред. В. І. Оспіщева. — 2-ге вид., переробл. і допов. — К. : Знання, 2008. — 366 с.
71. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку України [Електронне видання]: монографія / [М. І. Диба, О. М. Юркевич, Т. В. Майорова, І. В. Власова та ін.]; за ред. д.е.н., проф. М. І. Диби і к.е.н., доц. О. М. Юркевич. — К.: КНЕУ, 2013. — 425 с.
72. Хомутенко А. В. Науковий підхід до удосконалення системи управління публічними фінансами України / А. В. Хомутенко, М. А. Зінченко // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «От Балтики до Причерноморья: национальные модели экономических систем», 25 марта 2016 г., Рига (Латвия). — 2016. — С. 311–314.
73. Хомутенко А. В. Оцінювання ефективності управління фінансовими потоками місцевих бюджетів України за цільовим підходом /

А. В. Хомутенко, М. А. Зінченко // Актуальні проблеми економіки. — 2016. — № 1. — С. 294–305.

74. Хомутенко А. В. Проблематика управління державними бюджетними та позабюджетними фондами грошових коштів в Україні / А. В. Хомутенко // Економіка та держава. — 2018. — № 3. — С. 60–66.

75. Хомутенко А. В. Сутність та передумови інституціональної модернізації управління державними фінансами України / А. В. Хомутенко // Економіка та держава. — 2018. — № 1. — С. 91–96.

76. Шкурупій О.В. Відтворювальний цикл економічного розвитку України: «інтелектуальний потенціал — інноваційний механізм — конкурентний результат» / О. В. Шкурупій, Н. Г. Базавлук // Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти: монографія Вип. 2/ за ред. д.е.н., доц. Ковтуненко К. В., д.е.н., доц. Є. І. Масленнікова. — Херсон: Грінь Д.С., — 2017. — С. 124–139.

77. Шумпетер Й. Теория экономического развития (Исследование предпринимательской прибыли, кредита, процента и цикла конъюнктуры): пер. с нем. / Й. Шумпетер // — М.:Изд-во «Прогресс», 2002. — 453 с.

78. Юхименко П. І. Історія економіки та економічної думки: підручник / П. І. Юхименко, П. М. Леоненко. — К.: Знання, 2011. — 646 с.

79. Яфінович О. Фінансова політика інноваційного розвитку: сутність та цілі / О. Яфінович // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. — 2011. — Вип. 127. — С. 37–42.